

ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த மஹாசூத்ரவே நம:

ஸ்ரீமந்திகமாத் மஹாதேசிகனருவிச் செய்த
தீபப்ரகாச ஸ்தோத்ரம்

ச ர ணு க தி தி பி க ர .

ஸ்ரீ க்ஷத்ரீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியாரியற்றிய
சரணுகதி ஸாரதீபிகா என்னும் வியாக்கியானத்தோடு கூடியது.

அவதாரிகை.

விளக்கொளி பெம்பெருமானென்று தென்பொழியிலும் தீபப்ரகாசனென்று கூட
மொழியிலும் வழங்கு பெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யதேசம் திருத்தண்கா
வென்றுப் பாரித்தி பெற்றிருக்கும். “என்னை பாருடை வீசனை பெம்பிரான் தன்னை யாம்
சென்று காண்டும் தன்காவினே” என்று பெரிய திருமொழியிலும், “விளக்கொளியை
மாதகத்தைத் திருத்தண்காலின்” என்று திருமொழிந்தாண்டகத்திலும் திருமங்கையாழ்வாசர்
மங்களாசாஸனம் செப்பப்பெற்ற திவ்யதேசமிது. இத்தலத்தின் பரிஸரத்திலேயே ஆசிரியர்
நாமும் அவதரித்தருளினர். இத்தலத் தெம்பெருமானைத் துதிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றின
வாசிரியர் இந்த ஸ்துதிக்கு சரணுகதி தீபிகையென்ற திருநாமமிட்டருளினர். சரணுகதி
தீபிகையாசத்த கத்துவங்களை இதில் வெளியிட்டருளத் திருவுள்ளம் பற்றியே இந்தத் திருநாம
மிட்டருளினர். சரணுகதிக்கு இன்னார் அதிகாரியென்பது, சரணுகதியின் ஸ்வரூபம்
இத்தலகத் தென்பது, சரணுகதர்களின் மேன்மையிருக்கும்படி முதலான பல விஷயங்கள்
களிய முறையில் வெளியிடப்பட்டிருப்பது இதுதன்னிலேயாம். ந்யாஸ தசகம், ந்யாஸ
தலகம், ந்யாஸ விமசதி என்னும் கார்த்தவிகளோ டொக்கப் பரிகணநீயமானது இது.

சாஸ்தார்த்தங்களை ஸ்தோதரத்திலே யேறிட்டு அருளிச்செய்யும் வழியை முதன்
முதலாக ஆனவந்தார் காட்டியருளினார். ஸ்தோதராத்ரத்திற்கு அவதரித்திருக்கிற தலிகைக்
கொண்டு அதனை யுணர்வாம்; “ஸ்வாபயந்திர ஸர்வேஷாம் தாய்யந்தார்த்தம் ஸுதூர்க்
ரவாம். ஸ்தோதரயாமாஸ்யோகந்தா:” என்றிறே அந்தத் தனியனிருப்பது. அவ்வண்ண
மாகவே இந்த ஸ்துதிக்கும் ஒரு தனியன் அவதரித்திருக்க வேண்டும். அக்குறைதீர இந்த
ஸ்துதியின் முதல் ச்லோகமே நன்கு அமைந்ததாயிற்று.

* शरणगतिदीपिका *

पद्मापतेः स्तुतिपदेन विपच्यमानं पश्यन्तिवह प्रपदनप्रवणा महान्तः ।

महाक्यसंवलितमप्यजहत्स्वभावं मान्यं यतीश्वरमहानससंप्रदायम् ॥

?

பத்மாபதி: ஸ்துதிபதேந விபச்யமானம் பச்யந்திவஹ ப்ரபதநப்ரவணா மஹாந்த:

மத்க்யஸ்வலிதமப்யஜஹத்ஸ்வபாவம் மான்யம் யதீஸ்வரமஹானஸஸம்ப்ரதாயம்.

(2)

பத்மாபதி: ஸ்துதி பதேந விபத்தி } தியபதியின் ஸ்தோத்ர ரூபேன பரிசுப்பாடம், என் மாக்கோடு
மாதம் மந்திரம் எம்மலி, உபி } செர்திருந்தம் தவ்ளம் சூஞ்சுததாயம் சந்திரா திரை ஏறிவாருர்
ஹத் கல்பாவம் மாத்யம் பதேந } மடைப்பன்னி ஸம்பாதாயத்தை திருப் பாதபதிவின்காண மஹான்
மஹானஸ ஸம்பாதாயம் இது பத } என் அதுபவிக்கட்டும்.

“எதிவாணர் மடைப்பன்னிவந்த மணமெங்கள் வார்த்தையும் மன்னிப்பதே” என்றும்
“இதி யதிராஜமஹானஸ பரிமன் பரிவாற்ற வாஸிதாம் பிபத” என்ற மருளிச் செய்பவர்
ஆசிரியர். எம்பெருமானார் பக்கனிலே பழுக்கக் கேட்ட கிடாம்பியக்காண் சூலமாகக்
கிடாம்பி யப்புள்ளரானவும் வந்து தேங்கின ஸத்ஸம்பாதாயத்த விசேஷங்கள் இந்த
சாணுகதி தீபிகையென்னும் ஸ்துதி நூல் வழிபாக வெளிவருவதென்றை பாரி என்று
விவகித்து “யதிசுவா மஹானஸ ஸம்பாதாயம் இது பத்யத்து” என்றருளிச் செய்தா
ராயிற்று. யதிசுவா மஹானஸ ஸம்பாதாயார்த்தம் அகே விஷயங்களாக இருந்தாலும்
பிரக்ருதம் வெளிவருவது சாணுகதி விஷயமென்று தெரிவிக்கவேண்டி “ப்ரபதந ப்ரவாண
மஹாந்த : பத்யந்து” என்றார். “எம்பெருமானுக்கு இது சொரு ஸ்தோத்ர தூஸ்” என்று
ஸாமாந்யமாக நினைக்கலாற்படி யிருந்தாலும், இது மற்ற ஸ்தோத்ரங்களைப் போன்றதன்
நென்றுச் சாணுகதி விசேஷார்த்தமே ஸ்துதியாக வடிவெடுத்ததென்றும் முதல் பாதத்திலு
வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. முன்னுலது பாதத்தில் ஸ்வரூப ப்ரபத்தமான வாக்யபாதுளந்தான
முறைந்திருக்கும். சிறந்த அர்த்த விசேஷமானது நீசனென் கிறையென்றும்நிலைன
என்னுடைய வாக்கோடே கவசியிருந்தாலும் கெடுதலொன்று படைத்ததிக்கே யென்னை,
ப்ராமாணிகத்வமும் ப்ரபத்தா பரித்ராதிபத்வமுமாதிகவாகம் குஞ்சுலபைய கஜவாத்
ஸ்வபாவம் என்பதனு லருளிச் செய்தபடி. (1)

नित्यं श्रिया वसुधया च निषेव्यमाणं निर्व्याघनिर्मदयामरितं विभाति ।

वेदान्तवेद्यमिह वेगवतीसमीपे दीपप्रकाश इति देवतमद्वितीयम् ॥

2

நித்யம் ச்ரியா வஸுதயா ச நிஷேவ்யமாணம் நிர்வ்யாநிர்மதயாமரிதம் விபாதி,
வேதாந்த வேத்யமிஹ வேகவதீஸமீபே தீபப்ரகாஸ இதி தேவத மத்விதீயம்.

ச்ரியா வஸுதயா ச நித்யம் நிஷேவ்ய } தருவாண ஸம்பாதம் ஸ்தோத்ரம் கடிபிருக்கப் பெற்றதும் நிருபாதிச
மாணம் கல்வாது கிடாம்பி தயாபதி } எவ்வித தயாபதியுள்ளும் மறை முடிக்கா வறியத் தக்கதும் விளக்
வேதாந்த வேத்யம் தீபப்ரகாஸ இதி } கொடுவதை திரையாக கொண்டு இணையறது மானவொரு தெய்வம்
அத்விதீயம் கதவதம் இது வேகவதீ } திரு வேகவதீ விபத்தின் விளக்கம் யின்றது.

வந்து தீர்த்தசரூபமான மங்களம் சாணமிது.

* திருமடத்தை மண்மடத்தை இருபா தும் திரமும்படியை முதற் பாதத்தாலே யருளிச்
செய்தார். அவதாரம் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே ஸமஸாரம் கீழங்கெடுத்த லல்லது
பேரெனென்றிருப்பதற்கு அது அளவு கடந்த எருணையே யாதலால் அக்கருணையுடைமை
சொல்லுகிறது திரண்டாமடி. எல்லார்க்கும் கட்கண்ணால் காணலாயிருக்கச் செய்தேயும்
வேதாந்த வேத்யம் என்றது—ஊனக் கண்ணுக்கு நிலமல்லாத அம்சங்கனெல்லாம் * சாஸ்த்ர
யோகித்வாதி காணத்தின்படியே வேதாந்தங்களைக் கொண்டு அறியலா யிருக்கு மென்கைக்
காக. வேதாந்த ப்ரஸாதாவம் செய்தவாதே வேதாந்தத்தில் ஒரு சிறந்த பதம் தினைப்பூட்டப்
படுகிறது அத்விதீயம் என்று. * ஏகச் சோளந்ருபஸ் ஸம்ஸாட் அத்விதீயோஸ்தி பூகலே *

என்றால் அவரைப்போன்று வேறொருவரின் இல்லையென்ற தாகுமத்தனை போக்கி அவனுக்குப் புத்ர களத்ர பரிஜகாதிசன் கிடையாவென்று சொன்னதாக எப்படி யாகாதோ, அப்படியே இங்கும் 'அத்திதீயம் வைவதம்' என்றதற்கு—தன்னோடொக்கப் பரிசுணிக்கவாய்ப்படியான வேறொரு தெய்வத்தை புடைத்தாகாத தென்பதே பொருளாகு பென்றுணர்வ (வேவதீ ஸம்பே லிபாதீ.) கிரஹ நதிக்ககதைய விட்டுவந்த பெருமானுக்கு வேவதீ நதிக்ககாதி கிருப்பி மிகவும் குடிததயது. (2)

दीपस्त्वमेव जगतां दयिता सूचिस्ते दीपं तमः प्रतिनिवर्त्यमिदं युवाभ्याम् ।

स्तव्यं स्तवप्रियमतः शरणोक्तिवश्यं स्तोतुं भवन्तमपि [वाच्छति] लप्यति जन्तुरपः ॥ ३

தீபஸ் த்வமேவ ஜகதாம் தயிதா சூசிஸ்தே தீப்க்கம் தம: ப்ராதீவிர்தயபிதம் யுவாப்யாம்.

ஸ்தவ்யம் ஸ்தவப்ரியமதம் சரணோக்தி வச்யம் ஸ்தோதும் பவந்தமிஹ வாஞ்சதி ஜந்தூரேஷ:.

(தேவ பகவதி) ஜகதாம் தீப: த்வமேவ } வாசீர் விளக்கொசி யெம்பெருமானே! உனதுக்கெல்லாம் விளக்கு தேவரீரே; குடி: தே தயிதா: துதம் தீப்க்கம் } மிகச்சுள் ஒன்றே வெள்ளம் தேவரீரடைய தேவியார்; இவ்விருள் தம் யுவாப்யாம் ப்ராதீவித்யம்; ச } தருள் ஞானமென மெய்ய துதம் தீப்க்கமெனும் போக்கு போக்கித் தம: தத: சரணமென்தெ லாக்கித் தாய்ப்பெயர்ந்த க்ஷேத்ராப்யாம் } க்ருதி ப்ரியமுள்ள தேவரீரை அடியாக் தீப்க்கத் ததிக்க கிருப்பி கிறேன்.

*** விளக்கொவிரிபென்னும் தீபப்ரகாசனைன்றுமுள்ள திருநாமம் எம்பெருமா னொருவனுக்கே வழங்கப்பட்டு வந்தாலும் இது தீவ்ய தம்பதிகளுக்கே ஏற்ற திருநாமமாகு மென்பதை ஸூதரீயா நின்று கொண்டு ஸ்துதியிலே தமசுருள்வ விருப்பத்தை எண்ணப்பட்டு செய்கிறாதிதில். “அகல்யா சாகவேணுஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா” என்று சிராட்டி யுந், “அகல்யா ஹி யதா லீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா” என்று பெருமானும் தலித்தலியே பணித்தருளினபடியே எம்பெருமான் மணிதாமஸிதீபாதிரூப ப்ரபாவத் பதார்த்தமாயும், சிராட்டி தஞ்ஞன பூதமான ப்ரபாபதார்த்தமாமிருஞ்சை சாஸ்த்ரவிததம். “ஜயத்யாச்சித ஸம்த்ரஸை த்வாந்த விதவம்ஸே நோதய”, ப்ரபாவாந் லீதயா தேவ்யா பரமவ்யோமபாஸ்கா:” என்று ஆசிரியர் தமும் (சுருவீ கதயோபக்ரமே) இதுதன்னை யருளிச் செய்தார். பட்டரும் ஸ்ரீ குணசகல கோசத்திலே “ஸ்வயா தீப்தியா சக்ரம் பவததி மஹாசக்ரம் ந விருணம் ந குண்ட ஸ்வயாதூதர்யம் பவதி ச ந சாகல்யாஹித குணம்” என்று அந்நயபரோக்தியினாலே இது தன்னை பெய்த்திக்கார். ஆக விளக்கும் ஸ்ரீயும் செர்த்திக தமோகி: ஸாகஷமமாகக் காண்கையாலே தீவ்ய தம்பதிகளான லீங்கவிருவரும் சேர்ந்து இவ்விருவ்ருமா ஞாலத்தின் தன்மைமையத் தொகித்தருள லாகுமென்றார் பூர்வார்த்தத்தாலே, இத்தால் ஆசிரியர் தம்முடைய தமோ கிராஸக்தையும் வித்தவத்கரித்துக் கொண்டு அபஹ்ரதமயஸ்கரான தாம் ஸ்துதிக்குதிக்கு அர்ஜுனரென் ஸூபிடத்தை உத்தார்த்தத்தாலே பேசுகிறார்.

ஸஹஸ்தாநாமத்திலே “ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய:” வன்றதை “ஸ்தவ்யம் ஸ்தவ ப்ரியம்” என்று அநுபாஷித்தார். ஸ்தவ்யவத்வமாவது ஸ்துதி யோக்யத்வம். “கொள்ளக் குகைற விவன்” (திருவாய்மொழி 3—9—5.) என்றவிடத்து கடுமுப்பத்தாறுபிரத்திலே “நீக்கள் பாவை யாவை சிவ ஏற்றவர்களை விட்டுக் கவி பாடினி கொள், அவற்றை ஸ்வீகரிக்குமிடத்தில்

ஒரு குறையுடையனல்லன்” என்றருளிச் செய்தது இங்கே அருளத்தேயம். இதன் கருத்து யாதெனில்; தலையில் மயிரில்லாதா னெருத்தனைக் குழலாகலென்று பாடினால் அவன் வெள்க வேண்டியிருக்கும்; அந்வேன்று மில்லாதா னெருவனைக் கக்கிக் கடலென்று பாடினால் அவன் அந்த ஸ்துதியைக் கொள்வதற்கு அளிக்க வேண்டியிருக்கும். மம்பெருமான் ஸமஸ்தகல்யாண குணநாமகலையாலே யார் வந்தனே தந்தையும் வந்திதமான ஸ்துதி யையும் கொள்ளக் குறைவில்லாதானாயிருப்பன்; இதவாயிந்த ஸ்தவத்தவம். இனி ஸ்தவ ப்ரியத்வமாவது—மக்களின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்க ஆசைகொண்டிருக்கும் மாதா பிதாக்களைப்போலே நம்போலியுடைய அவதாரமுடையவான தத்பொழிவையும் கேட்கையினே குறியுடையது யிருக்கையாம். ஸ்தவே ப்ரிய:- ஸ்தவ ப்ரிய:- ஸ்தவ: ப்ரிய: யஸ்ய ஸ:- ஸ்தவ ப்ரிய:- என்று தத்புருஷ பஹுவீரீதிக ஸிவஸ்து சொக்கும்.

[சரணுகத்திவச்யம்.] சரணுகத்திரான் மாகவிகம் வாகியம் காயம் என்று முன்று படிப்பட்டிருக்குமே. “ஐஞ்சநாந் மோக்ஷமாகையாலே யாகையாகக் கடவது” என்று சாஸ்திரார்த்தமிருக்கச் செய்தேயும் மாகஸ் ஸஹகார மின்றிகளே காயமென்று உத்தி மாதா முண்டானுதும் அவ்வளவுகதே ஸர்வாத்மநா வசம்வதனு வீருப்பனென்க. “என்னுளைச் சொன்னாய், என்னையைச் சொன்னாய், என்னடியானை நோக்கினாய், அவர்கள் விடாயைத் தீர்த்தாய், அவர்களுக் கொதுங்க நிழலைக் கொடுத்தாய்” என்றுப்போலே மடிமாய்காயிட்டு விஷயீகரிக்கு மெம்பெருமான் சரணுகத்தியைப் பெற்றானாகில் ஸர்வஸ்வமும் பெற்றானாய்க் களிப்பனாயிற்று. * மாதகனென்றதே கொண்டு * என்றும் * திருமாளிருந்த சோலை மலை யென்றேன் என்னத் திருமால் வந்து என்னெஞ்சு கிறையப் புருந்தான் * என்றுமுள்ள பாசுரங்களை இங்கே யோஜிப்பது. ‘அஹம் வாஞ்சாயி’ என்ன வேண்டுமிடத்து ஏவு ஜந்தர் வாஞ்சதி’ ‘ஏவு ஜனோ வாஞ்சதி’ என்றுப்போலே பாதம புருஷனையிட்டுச் சொல்லுகை கவி ஸம்பாடாயம்.

(3)

पद्माकरादुपगता परिपक्वजे त्वां वेगासरिद्रिहणा कलशाधिकन्या ।

आहुस्तदाप्रभृति दीपसमावभासमानानतो मरुतप्रतिमं वपुस्ते ॥

8

பத்மாகாரதுபகதா ப்ரிஷத்வஜே த்வாம் வேகாசரித்ரிஹணா கலசாப்தி கந்யா,
ஆஹுஸ்த தாப்ரப்ரீதி தீபஸமாவபாஸமாநானதோ மரகதப்ரதிமம் வபுஸ்தே.

(4)

(ஹே பகவத்) பத்மாகாரத் உபகதா } வஜீ மீகாவோசி மொப்பொமாவே! தாமரைத் தடாகத்தினின்றும் வந்து
வேகாவேதி விஜயம் செல்பவனான பிரட்டி எப்போது தேவநீசராத்
கல்யா (யதா) த்வாம் பரிஷத்வஜே, } வேகாவேதி விஜயம் செல்பவனான பிரட்டி எப்போது தேவநீசராத்
ததா ப்ரிஷதி ஐஜாத: மாகத } தடாகத் தோண்டியோ, அப்போது முதலாக, இயற்கையிற்
ப்ரதிமம் தே வபு: தீபஸமாவபாஸம் } தோண்டியோ தேவநீசராத் திருமேனியைத் தீபதிட்டாத்த
ஆஹு: } தேவநீசராத் தோண்டியோ சொன்னென்றார்கள்.

* * * திருநெடுந்தாண்டகத்தில் திருமங்கையாழ்வார் “திருத்தண்காவில்—வினக் கொளியை மாதகத்தை” என்றருளிச் செய்திருப்பதில் ஒரு சங்கை தோன்றக்கூடியதுண்டு; மாகதத்தி னொளிபும் விளக்கி னொளிபும் வெவ்வேறுபட்ட நிறமேயன்றி ஒரே நிறமென்று, மாகதத்தி னொளி பசுமையானது. விளக்கி னொளி ஹிரண்மயமானது. இவ்விரு நிறமும் ஏகாசாயத்தில் கூடுவது எங்கனே? என்று ஸங்கை தோன்றும். அதற்குப் பரிஹார முணர்த்துகிறது இந்த ச்ஞேகம். பகமை, நீலம், கருமை என்னுமிவை பர்பாயமாகவே

கவிகளால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. துகலே மாகத நிறமும் நீல நிறமும் பர்வாயமே வாயிற்று. இனி, இதனில் வேறுபட்ட வினக்கொளி [நிபத்தின் கிதம்] எப்பெருமானுக்கு எங்ஙனே கூடுவதென்றென சங்ககக்ருப பரிணாம வேண்டும். அது சொத்துகிறது இந்த சுலோகத்தினால். பத்மத்தின் நிறமும் நிபத்தின் கிதமும் வேற்றுமைப் பட்டதன்றிக்கே ஒன்றே வாதலால், * கபலமலர்பேய் செவ்வகை பிராட்டி தேவீருடைய திருமேனி யிலே எப்போது தோய்ந்தானோ, அப்போது முதலாக தேவீருக்கு வினக்கொளி வாய்த்ததென்று ரஸிகர்கள் கருதிக்கொண்டதாயிற்று. இங்கும் பிராட்டியை கலசாபதித்யா என்று விமேஷிக்காத வாய்ப்பாயும்; திருப்பாற்பட்டிக்கடைத்த காகத்தின் அதில் வின்றும் தோன்றிய பிராட்டி எப்படி எவ்வாறு நிகலத்த தேவீகாத் தழுவிக்கொண் டானோ, அப்படியே வேகலத்த கலாவிதும் கத்த தழுவிக்கொண்டானென்க. (4)

स्वामिन ! समीरसुमं श्रमहारि पुंसां नावुयस्यमनवं सविमलदन्त्यम् ।

वेगान्तरे वितनुते प्रतिविम्बशोभां लक्ष्मीसरः सरसिनाश्रयमङ्गकं ते ॥

५

ஸ்வாமிந்! சமீரஸுமம் ஶ்ரமஹாரி பும்ஸாம் மாதூர்யரம்யமங்ககம் மணிபங்கத்ருச்யம்
வேகாந்தரே விதநுதே ப்ரதிபிம்பசோபாம் லக்ஷ்மீஸர: ஸரஸிஜாசர்ய மங்ககம் தே. (5)

தே ஸ்வாமிந்! சமீரஸுமம் பும்ஸாம் ஶ்ரம } நீபர்வாச பகலானே! மிக்க ஆழமுடையதும் ஸ்வச்சமானதும்
ஹாரி மாதூர்யரம்யம் அங்கம் மணிபங்க } ஜனங்களின் ஶ்ரமத்தைப் போக்குவதும் இலிப்புள்ளதும் அருக்
தருச்யம் ஸரஸிஜாசர்யம் லக்ஷ்மீஸர:தே அங்க } கற்றதும் ரத்னசகலம்போல் தோன்றவதும் தாமரைகளுக்கு
சஞ் * வேகாந்தரே ப்ரதிபிம்ப சோபாம் } இருப்பிடமுடைய பிராட்டியாகிற தடாகமும் பீழ்ச்சொன்ன
விதமதே. } விசேஷங்கள் பொருந்திய தேவீருடைய நிவ்வையமும் வேக
வழிகடையிற் பிரதிபிம்ப சோபையைக் காட்டுகின்றன.

* * * இவ் வினக்கொளையான இன்னொரு இடம் இந்த சுலோகமையத்தது. வேகலத்யாற்றி
னுள்ளே பிராட்டியின் திருமேனியும் எம்பெருமான் திருமேனியும் பிரதிபலிக்கின்றது.
இதை புற்றுக்கொக்குமிடத்து. பிராட்டியின் திருமேனிதான் எம்பெருமான் திருமேனியாகத்
தோன்றுகின்றதோ; அல்லது எம்பெருமான் திருமேனிதான் பிராட்டியின் திருமேனியாகத்
தோன்றுகின்றதோ! என்று விதர்க்கிக்கொளப்படாதுள்ளது. ஸ்திரீயான பிராட்டியின் உருவ
மும் புமாணான எம்பெருமானுடைய உருவமும் இந்த விதர்க்கத்தை எங்ஙனே ஸஹிக்கு
மென்று சங்கை தோன்றக்கூடும். விசேஷண ஸாமயத்தையிட்டு அந்த வாகி தோன்றாதபடி
செய்திருப்பது விசேஷண கவிகாசாதுர்யம். பிராட்டி ஒரு தடாகமாக ரூபணம் செய்வப்
பட்டாள்; அந்த தடாகமும், * தாமஸ நின்வாசத்தடம் போல் வருவானே * என்றும் * தய
ரதன் பெற்ற மாதகமணித்தடம் * என்றும் தடமாகச் சொல்லப்பட்ட எம்பெருமானும்
விசேஷணங்களினால் ஒற்றுமை பெறுவிக்கப்படுகிற அழகைக் காண்கின். பிராட்டியை
ஒரு தடாகமாக ரூபிதபடியாலே தடாகத்திற்கும் பிராட்டிக்கும் ஸ்வபாவ ஸாம்பத்தை
முன்னம் கிரஹிக்கவேணும்; இவ்விரண்டுக்கும் எம்பெருமானுக்கும் ஸ்வபாவஸாம்பத்தை
உடனே க்ரஹிக்கவேணும், ஆக முன்று விசேஷயங்களுக்கு [தடாகம், பிராட்டி, எம்பெரு
மான்களுக்கு]ப் பொருந்தக்கூடிய விசேஷணங்களின்பொருட்சுவையை இனிப்பதுபலிப்பது.

தடாகம் ஸாமாக்காமானதன்று; அஃது எப்படியிருக்குமென்றால், [ஸமீரஸுமம்]
ஆழமுள்ளதும் அழகுள்ளதுமாயிருக்கும். [பும்ஸாம் ஶ்ரமஹாரி] தன்னிலே அவகாஹித்தவர்

களின் சிரமத்தை யெல்லாம் போக்கும். [மாதூர்வ ரம்பம்] இனிப்பான நீர்த்தழுண்டயதா யிருக்கும். [அங்கம்] அழுக்கு முதலிய கம்மஷமற்றிருக்கும். [மணிபங்கத்ருச்வம்] “மங்கஸ் தரங்க ஊர்யிர்வா” என்கிற அமாகோசத்தின்படி வங்கமென்று அங்குப் பெயர். மணி கொழிக்கு மலைகள் மோதப்பெற்றிருக்கும். [ஸரஸிஜ ஆசாரம்] தாமரைகளுக்கு இருப்பிட மு மாயிருக்கும். இனி பிராட்டி பகைத்தில், [கபீரஸம்பகம்] கம்பிரத்தன்மையும் கெடபாக்கயமும் பொருந்தியவள். [பும்ணம் சாமஹாரி] தன்னை யடிபணிந்தவர்களின் சிரமங்களை யெல்லாம் புருஷகாரக்ருத்யத்தினால் போக்குமவள். [மாதூர்வ ரம்பம்] எம்பெருமான் கச்சேரிக்கவல்ல வாக்மாதூர்பத்தை யுடையவள். [அங்கம்] செவரை யதுக்ரஹிப்பதன் கைகா கிக்ரஹிப்பது மான குற்றமற்றிருப்பவள். [மணிபங்கத்ருச்வம்] அநேக தீவ்யபூஷண பூஷிதையாயிருக்கை யாலே ரத்ன சகலங்கள் விளங்கப் பெற்றிருப்பன். [ஸரஸிஜ ஆசாரம்] “பத்மபீரயே பத்மிகி பத்மஹஸ்தே பத்மாலயே பத்மதளாயதாஸி” என்கிறபடியே பத்மஸப்பந்தம் மிக் கிருப்பவள்.

இனி எம்பெருமான் பகைத்தில், [கபீரஸம்பகம்] கம்பிர்த கெடத்தயங்களில் குறை யற்றவன். [பும்ணம் சாமஹாரி] * நினைத்திருந்தே சிரமம் தீர்த்தேன் * என்கிறபடியே கிக் தித்தவளவிலேயே சிரமங்களைப் போக்குமவன். [மாதூர்வ ரம்பம்] “மருதூர் தயானூர் மதாஸ் ஸ்திரஸ் ஸம்” என்று ஆள்வந்தாரருளிச் செய்தபடியே தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னடும் மமுதுமொத்து அக்காரக்கனிவாயிருப்பவன். [அங்கம்] அகில ஹேயப்ரத்யகீதன். [மணி பங்கத்ருச்வம்] “மணிவிடம்பிரி தன்ய பகோஹாரே கபுஷி” என்னும்படியே. [ஸரஸிஜ ஆசாரம்] ஸரஸிஜாயா:—கமலாயா: ஆசாயபூதனாயிருப்பவன். ஆக இத்தகைய எவ்வாறு ஸாயங்காளாலே பிராட்டியாகிற ஸரஸ்விலே எம்பெருமான் பிரதிபலிப்பதாகவும், தீவ்ய தம்பதிக னிருவரும் வேகவதி ஸரித்ஸலிலத்திலே பிரதிபலிப்பதாகவும் ஸுவத்து இங்கனே விவக்ஷண பாவனை பொலியப் பெருகுகிறது அதுபுதவாக் சமத்காரம். (5)

आविश्य धारयसि विश्वमुपय यन्ता शेरी श्रियःपतिशेषतनुर्निदानम् ।

इत्यादिलक्षणमणैः पुरुषोत्तमं त्वां जानाति यो जगति सर्वविदेः गीतः ॥

6

ஆவிச்ய தாரயஸி விசுவமூபய யந்தா சேரி சீரிய:பதிசேபதநுர் நிதானம்

இத்யாதிஸுக்ஷணமணை: புருஷோத்தமம் த்வாம் ஜானாதி யோ ஜகதி சர்வவிதேஷ கீத:

விசுவம் ஆவிச்ய தாரயஸி, அமூபய யந்தா } (விசுவமூபயமென்பதானால்) எல்லாப்பொருள்களையும் அதுபா
சேரி சீரியபதி: அசேஷதத: நிதானம் இது } கெடுத்ததாய்விருப்ப இத்த ப்ரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் வியாமக
யாதிலக்ஷணமணை: த்வாம் புருஷோத்தமம் ய: } றுபய் செய்வதுத நிருபகன் கொழுநனயும் ஸர்வ சாரச சரீரக
நாகாதி, ஸஷ: ஸகல ஸர்வவித் கீத: } றுபய் ஆகிரான புருஷாயிருக்கையாகிற இவை லாதான ஸக
அவ்வெல்லாம் கெடப் புருஷோத்தமனாக எவன் அறிஞனோ
அவனே ஸர்வஞ்ஞான சீதையில் கூறப்பட்டான்.

* * * இந்த ஸ்துதிக்கு சாணுகதிதீபிகை யென்று கிருமாமயிட்டதற்கேற்ப சாணு கதியைப் பற்றின பல தத்தவங்களுமே யருபகாரமாயும் தெரிவித்தருள விரும்பினார். சாணுகதிக்கு அதிகாரி சிவமமோ பல சிவமமோ பரதார சிவமமோ தேசகால நிலப்பெர எது யுமின்றிக்கே விஷய சிவமமொன்றே உள்ளதாக தூதிகொள்கை. விஷயநியமமாவது ஸகல ஸத்தருண பூர்த்தி, உள்ளிடமே சாணுகதிக்கு விவாயாகை. அத்தகைய பூர்த்தியானது ஸர்வ

மேலாக சரணாயன ஸ்ரீமந்தாராயண னொருவனிடமே யுள்ளதென்பதை ஸ்தலிக்கத் திருவுள்
ளம் பற்றி அதற்குடலாக இதுமுதல் மூன்று சுலோகங்களை மருவிச்செய்திருர். எம்பெரு
மானுடைய பரத்துவம் பலபடிப்பட்டிருக்குமாகையாலே மூன்று சுலோகங்களிலும் சிலபடி
களோரிட்டுப் பரத்துத்தைப் பேசுகிறாராயிற்று. பகவத்கிதை பதினேந்தாயத்தாயத்தின் பதி
னாறு பதினேழு பதினெட்டு சுலோகங்களில் புருஷோத்தம விதவாகையத் கூறுகின்ற
கீதாசார்யன் (18ல்) * அநோஹி லோகே வேதே ச பாதித: புருஷோத்தம: * என்று
தலைக்கட்டி, (19.) * யோமா மேவாணம் மூடே ச ஜாகதி புருஷோத்தமம், ன ஸ்வவித பததி
மாம் ஸ்வயாவேச பாதி: * என்றும் சுலோகத்தில் 'புருஷோத்தமனான என்னை உள்படி
யுணருவான் யாவனோ அவன் ஸ்வவித [ஸ்வத்துன்]—என்றருளிச் செய்தான்; அதைக்
கொண்டே இந்த சுலோகத்தின் உத்தாரத்தம் "இத்யாதி லக்ஷணகணை: புருஷோத்தமம்
த்வாம் ஜாகதி யோ ஜகதி ஸ்வவிதேஷு தே:" என்று அமைக்கப்பட்டது. கீதையில்
(15—17.) "யோ லோகத்ரயமாயிச்ய பிபர்த்தி ஆவ்யய சுக்லா:" என்று கூறியதைக்
கொண்டே இந்த சுலோகம் "ஆவிச்ய தாரயணி விச்வம்" என்று தொடங்கப் பட்டது.
மேலே "அமுஷ்ய யந்தா சேஷி: ச்ரிய:பதி: அசேஷதது: நிதாமம்" என்றதுபோலே விச்வ
யாரக: என்று அவற்றோடே சேர்த்து ஏகவாக்யமாக அருளிச் செய்வவராயிருக்க, ஆவிச்ய
யாரயணி விச்வம்" என்று வாக்யபேதம் பண்ணினது எதனுலென்னில், கம்முடையவிஷ்டாத்
வைத தர்சன கிரவாணத்திற்கு இதிலே தலைபாக கிற்பதனும் இதன்வாசி தோற்ற வாக்ய
பேதம் பண்ணினபடி. * ஸ்வம் கல்யிதம் பாத்ரம் * * ஐததாத்ம்யமிதம் ஸ்வம் *
இத்யாதிச்ருதிக்கே அந்நையதத்திலே ஒதுக்காமல் கிரவஹிப்பதற்கு அந்தரயாயி பாத்ரபண
மன்றோ கைகொடுப்பது. அதன்வாரமான் பொருளன்றோ 'ஆவிச்ய யாரயணி விச்வம்' என்
பது. யந்தா—சுயாமக:, சேஷி—கைங்கர்யப்ரதிஸ்பந்தி. ச்ரிய:பதி:—எசுமீ வல்லபன்.
அசேஷதது:—ஹஸதுகச்சரி:கன். நிதாமம்—*ஜந்மாத்யதிகாண ஸித்தாந்தத்தின் படியே
முழுமுதற்கடவுள். ஆக இத்தனையும் எம்பெருமானுக்கு அஸாதாரண லக்ஷணங்களாக
யாலும், மற்றும் மோக்ஷபாதத்வாதிகளாயிருக்கையாலும் "இத்யாதி லக்ஷணகணை:" என்
றருளிச்செய்தாராயிற்று. ஆக இவற்றைக் கொண்டு தேவாரீசரப் புருஷோத்தமனாக அறி
பவன் கீதாசார்யனுவே ஸ்வவிதத்தென்று கொண்டாடப் பட்டானென்கை. (6)

विश्वं शुभाश्रयवदीश ! वपुस्त्वदीयं सर्वा गिरस्त्वयि पतन्ति ततोऽसि सर्वः ।

सर्वं च वेदविधयस्त्वदनुग्रहार्थाः सर्वाधिकस्त्वमिति तत्त्वविदस्तदाहुः ॥

७

விச்வம் சுபாச்யவதீச ! வபுஸ் த்வதீயம் ஸர்வா கிரஸ் த்வயி பதந்தி ததோஸி ஸர்வ:

ஸர்வோ ச வேதவிதயக் த்வதநுக்ரஹார்த்தா: ஸர்வாதீசன்த்வமிதி தத்வவிதஸ் ததாஹு:

தோச! விச்வம் சுபாச்யவத் த்வதீயம் } வாய் ஸர்வோசயனே! வாக்யப்பஞ்சமும் தீர்வமங்களிக்கப்படும்போள்
வபு, ஸர்வா: கி: த்வயி பதந்தி, தத் } தேவாரீருக்கு உதப்புகின்றது ஸகல வாக்குகளும் (தபர்யவாக
ஸர்வ: அஸ், ஸர்வோ ச வேத விதய: } தேவாரீரீட்டத்திலே பர்யவளிக்கின்றன. ஆகையாலே ஸர்
த்வத் அனக்ரஹார்த்தா: தத் த்வம் } வரும் தேவாரீரோகக் குறையிலே. (இதர தேவதைகளை யுத்தேசித்
ஸர்வா:கி: இதி தத்வவித: ஆஹு: } தவைபோலக் காணப் படுகிற) வேதவிதிகளெல்லாம் தேவாரீருடைய
அனக்ரஹார்த்தயே பலனாகக் கொண்டவை, ஆகையாலே தேவாரீர் தான்
ஸர்வோத்தமனாகவந்து ஞானிகன் கூறுகின்றார்.

* * * இந்தச்சுலோகமும் பரத்துத்தை விசேஷிக்குமது. ஸர்வசரீரகராய் ஸர்வ சப்த
வாக்யமாய் ஸர்வ கம் ஸமாராத்யமாய் தேவாரீர் இருப்பதனாலே தேவாரீரே ஸர்வோத்தம

ஷ்டவென்று கிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறதொன்றதாயிற்று. எப்பெருமானுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திற்கு கபாச்ரய மென்று நம் முதலிகளின் வழக்கு. “கிஷ்கரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலும் காட்டில் அந்நவந்தாபிமதமாய் ஸ்வாதுரூபமாய் நித்யமாய் வகரூபமாய் சுத்த ஸத்வாத்மகமாய் சேதாதேஹம் போலே ஜ்ஞான மயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கக் கவந்திக்கே மாணிக்கச் செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலேயிருக்க பொன்னுரு வான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராசகமாய் நிராகந்திர தேஜோ ரூபமாய் னெனருமாய்நாதி கல்பாண குணகண நிதியாய் போகித்யேயமாய் கவன தூ யோதாநமாய் ஸமந்த போக ஸ்வராக்ஷணகமாய் நித்யமுத்தரூபாவ்யமாய் * வாகததடபோலே ஸகலதாபஹரமாய் அநந்தாவதாரகந்தமாய் ஸர்வ ராக்ஷகமாய் ஸர்வாச்சாரயமாய் அஸ்தாபுஷண பூமிதமாயிருக் கும்” என்கிற தத்வதரய திவ்ய ஸூக்திகளைக் கொண்டு திவ்யமங்கல விக்ரஹத்தின் வைலகஷன்யமறியக்கடவது. ப்ருஹதாரண்யகத்தில் (5-7) “யத்வ.....சரீரம்” என்று சரீரமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸகல சேதநாசேதனங்களும் பகவத்பிரபவத்தாலே அனாதா ரண திவ்யமங்கல விக்ரஹம்போலே அபிமானிக்கப்படுகின்றனவாக முதல் பாதத்தினால் சொல்லிற்றுயிற்று. உலகில் பிரயோகிக்கப்படும் எந்த சப்தங்களும் அவ்வோ பொருள்க ளளவிலே திற்கையன்றிக்கே * வாகனம் வாக்ஷமுத்தமம் * என்கிறபடியே தத்ததந்தர்யாயி யளவும் சென்று கிற்கையாகிற அபர்யவஸாதவருத்தியைக் காட்டுகிறது இரண்டாவது பாதம். பரமமகாந்திகன் அதுஷ்டிச்சிற நித்யஸநமித்திக சுருமங்களில் இந்த வருணயமாதி தேவஸைதகளுக்கு உத்தேச்யத்வம் காண்குரப்போலே யிருந்தாலும் “அஹம் ஹி ஸர்வபத் ஞானம் போக்தா ச ப்ராஜேவச” “தேயி மாமேவ சௌந்தேய! உஜந்தயக்திபூர்வம்” என்று தானே சொதிலாய் நிறந்துபணித்த ஊக்கிலே ஸர்வ கர்ம ஸமாராத்மதை எப்பெரு மானுக்கேயாயிருக்குமென்கிறது மூன்றாவது பாதம். ஆக இவற்றைக்கொண்டு ‘தேவரீ ருக்கே பாத்வம் பொருந்தாம்’ என்று காண்காவது பாதத்தாலே நிபிக்கப்பட்டது. (7)

ज्ञानं बलं नियमनक्षमताऽथ वीर्यं शक्तिश्च तेज इति ते गुणपञ्चकमाद्यम् ।

सर्वातिशायिनि हिमोपवनेश ! यस्मिन्नुत्तगतो जगदिव स्वयि सद्गुणैः ॥

ஜ்ஞானம் பலம் நியமனக்ஷமதாதை வீர்யம் சக்திச் ச தேஜஸ் இதி தே குணபஞ்சகமாத்யம் ஸர்வாதிசாயிநி ஹிமோபவனேச யஸ்மிந் அந்தர்கதோ ஜகதீவ த்வயி ஸத்தகுணௌகம்.

தே ஜஸ்மோபவனேச! ஜ்ஞானம் பலம் | திருமண்காலத்திற் தமையான கிஷ்கரஹந்தான் | ஞானம் பலம் நியமனக்ஷமதாதை | அது வீர்யம் சக்தி | ஸர்வமய கிரியைச் சத்தி தேஜஸா ஆகிற ஆறு நிறக்குணங்களும் தேவரீ ருக்கு இந்ருணஷ்டகம் தே ஆத்யம் | ஞானம் பரிசுத்தம். (நிறத்துக்கு ஏற்றமென்னவென்ன!) நகத் தோலாம் தேவரீருக்குத்தே அடக்கப்படுப்பதபோல ஸகல கல்யாண குண கருணையும் அநோதந்தரீபமான இந்த ஷ்டிக்குள்வர்தில் அடக் கியுள்ளது.

* * * ஸகல கல்யாணகுணகண விபூஷிதத்வமும் பாதஸ்வகாந்திகபாரும். ஆனக ரிநே ஆற்றவார் தொடங்கும்போதே * ஸர்வதரூபவன் முண்டயவன் * என்று கிஷ்குண ப்ராஹ்மவாதிகளின் மிடற்றைப் பிடித்தாற்போலே அருவிச் செய்தது. ஜ்ஞான சக்தி பலைச் வர்ய விர்ய தேஜஸ்ஸூக்களாகிற வரட்டுணயத்திற்கு அறமென்று பெயர். இவற்றால், ஜ்ஞானமாவது—ஸர்வகாலமு முண்டான ஸர்வபதார்த்த ஸாஹீதகாரம். ஸ்லமாவது— உபயவிபூதியையும் அநாபானே வணிக்கவல்லயிடுக்கு. ஜ்ஞானமாவது—ஜகத்கைதெய்ஸம்

தன் குடை நிழலிலே அழுக்கி ஆனவன் குணமாகிய நியந்தருதலும், விரியவாத—நாத வாரண நியமனங்களிலே சாரியான க்லேஸமொன்றுமின்றிக்கேயிருக்கலும், பரந்தியாவது— ஏறிட்டுக்கொண்டதொரு காரியம் மூட்டுப்படாதபடி செய்து தலைக்கட்ட உவ்வையாகிய ஸாமரத்திலும், தேஜஸ்ஸாவது—பலாபாயத்தினாதியமான காரியத்தை எதற்குரியபேஷ மாக அல்பப்ரயத்ததாலே தலைக்கட்ட உவவ மிடுக்கு, ஆக இந்த ஆறு குணங்களும் “பாவா குணஷட்கம் பாதமஜம் குணாயம் சிவலிங்கம் கணவிகுணாயம் பாவவஸு” என்று ஆழ்வா னருளிச் செய்தபடியே மற்றமூன்றான காதஸஸ்யனெனசியாதிகளான எண்ணிறந்த திருக்குணங்களுக்கு பாவவஸுமியாவிடுக்கும், எனவ சராசரங்களும் தேவரீருக்குள்ளே அடங்கியிருப்பதுபோல எனவ குணங்களும் ஷாட்குணப்பத்திலே செருகியிருக்குமென்ற தாயிற்று. பகவாள் என்றபோதே எனவ குணத்தகனாகத் தேறினபடி செல்லிற்றாயிற்று.(8)

दीपावभास ! दयया विधिपूर्वमेतद्विश्वं विधाय निगमानपि दत्तवन्तम् ।

शिव्याविताः शृण्वन्ति मुमुक्षवस्त्वामाद्यं गुहं गुरुपरम्परयाऽधिगम्यम् ॥

9

தீபாவபாஸ! தயயா விதிபூர்வமேதத் விச்வம் விதாய நிகமாநபி தத்தவந்தம்,
சக்யாவிதா: சரணவந்தி முமுக்ஷவஸ் த்வாமாத்யம் குறும் குருபரம்பரையா:அதிதம்யம்

9

தேவி தீபாவபாஸ! விதிபூர்வம் எதத் விச்வம் விதாய நிகமாநபி தத்தவந்தம், சக்யாவிதா: சரணவந்தி முமுக்ஷவஸ் த்வாமாத்யம் குறும் குருபரம்பரையா:அதிதம்யம்

* * * கீழ் மூன்று ச்லோகங்களானும் முதலிக்கப்பட்ட பாதவந்தையுடைய எம் பெருமான் பக்கலிலே சாளுகதி செய்வதற்கான பார்ப்பதம் என்னுமர்த்தத்தை “போ பாத் மாணம் விதயாதி பூர்வம் யோ என வேஷாய்ச்ச பாத்வினோதி தன்மை—புருஷா—ர் என சரண மதமம் பரபத்யே” என்கிற ச்ருதிவாக்ய பாதவந்தையுடைய முகத்தாலே தெரிவித்தருளுகிற இந்த ச்லோகத்தினால், முமுக்ஷுக்கள் சாளுகதி செய்கிறார்கள் என்கிற பாதமபுருஷ நிர் தேசமானது மத்யமபுருஷ-உத்தம புருஷ நிர் தேசங்களுக்கு உபலக்ஷணமாகக் கொள்ள வடிக்கும். நீங்கள் சாளுகதி செய்யுங்கள், என் சாளுகதி செய்கிறோம் என்றவாரும், “ஆசார்யாணு மஸாவனாலிதி ஆஹவந்த:” என்று ச்ருதியாகையாலும், அதையடியொற்றி “தமப்பரத்யம் குறும் வந்தே கமலாக்குஹமேதிகம்” என்று பதிராஜனப்பதியின் உபகரணத் தில் அருளிச்செய்பவராதனாலும் இக்கு “ஆத்யம் குறும்” என்றருளிச்செய்கிறார், நம்மு டைய குருபரம்பரை * வந்தமீதாத ஸபாரம்பரையாயன்றோ விருப்பது, ஸ்வாசார்யன் தொடக்கி எம்பெருமானானவராலும், எம்பெருமான் தொடக்கி ஸ்வாசார்யனைவராலும் அநஸத்திக்கும் முகறு இருவகைப்பட்டிருந்தாலும் எம்பெருமானுடைய பரமாயத்திற்கு பரம்புதி வாராதிறே.

(9)

सत्तास्थितिप्रयतनप्रमुखैरुपाचं स्वाथं सदैव भवता स्वयमेव विश्वम् ।

दीपप्रकाश ! तदिह त्वद्वामये त्वामव्याजसिद्धमनपायमुपायमाहुः ॥

10

சத்தாஸ்திதிப்ரயதநப்ரமுசைருபாத்தம் ஸ்வாத்ந்தம் ஸ்வதவ உவதா ஸ்வமேவ விச்வம்
தீபப்ரகாச! ததிஹ த்வதவாப்தயே த்வாமவ்யாஜ ஸித்தமநபாயமுபாயமாஹ:.

10

என்றபடி. நிவரண: என்றது—‘விவரணவருசகம் ஸாதுகாம்’ என்ற தாரையின் வாகனப் படியே புதலறறாக்ருப் புகலிடமாகிடுகமகனென்கை. 53. கனரத-கரணேவா தடத்தி யாலும் காணலியுத்பததிபாலும் ஏகம்பாகத்பா உபரபோபேடககரணே 502 என்க்கவது.(12)

अन्तोर्मुख्य अने विविशम्भृष्टौ गगादिन्व रजसा तमसा च योगः ।

ईपायनग्रभुनयम्बदवेशिनानां सत्त्वं विमृक्तिनियतं भवनीन्युशान्ति

13

இந்தோர்முதல் அனே விவிசம்ப்ருஷ்டௌ ராகாதிகேவ ரஜஸா தமஸா ச யோக: |
இப்பாயனப் பருதயம் தவதவேசத்தாநாநம் ஸத்வம் விமுக்திநியதம் பவதீ-யுசாந்தி

(13)

அடியையதுதோ இப்பாயனம் பருதயம் } ஸம்பேருடயமே! அநாதிகாஸமாக கருணரிதது உயரன் தீ தாரான் உய
வெட்டுவா ஸ்ரணர் தமஸா ச ராகாதிகா } கதத்தவைய ஸ்ரணகாதிகே பிரயோக செய்து ராகத மே தாந
துவா யோக பவதி தவத ஆவேகத்தா } ரஜோருணமும் கமோருணமும் கருககன உடமககன வகது போக உட
ம மி-மககித்யதம் ஸதவம் பவத் } டிககொக ஸம்பேதுடி தேவீ உடமககன மேதரஸமோக உடபக
உதி தவம் ரஜஸம் புதய உதயத் } வன ஸதவம் ரக ரக தவ ஸதவம் ஸ ருதய முனிவாகம
மேழிக்ருகரன்.

“சூரியமாதம் இது புருஷம் உய பசுமேவமதுஸூதர:; ஸாதகன் ஸது ஸது
டுபண ஸ ஸை மேகசுந்தராத கிதக:” என்கிற பரமாணய ஸூயமாத காலதமேஸ்ரீமக
காரபணன உடமககக கேர்தரஸ ஸதவருணேந்வேஷ முண்டாகததெவறு தெரிவிக்கன
றது. “பசுமதயேயம் ஸூயமாதம் பரஹ்மன ருதரோதவா புக:; ரஜஸா தமஸா ச ஸூயமாத
ஸா ஸாயிப்பதுதம்.” என்கிற பரமாணய—பிரயோக ருதரோக அபபோது பாரக மேக
தவ ரஜஸதமோருணங்ககிளவ அபிபவிககப் படுகைவா-கமென்று தெரிவிக்கிறத. ஆக
இவ்விண்ணு பரமாணகளும் இந்த கணோகமாக உயகெடுதநிகரகிரம பவககரண
கதில் ஆபிமுககயம் ஸூயமாத உடமகக கிரேஷத்தினல் ஸனேகிறதென்கைவலே தாதபா
யம். [ராகாதிகேவ] தணி முதலியவற்றில் ஸ்ரணக பதாரதககளினல் விமோக ராமவேபம்
கழற்றவெண்ணுதரப்போலே யாரற்றது இந்த ஸ்ரணதமோகேடபமு உய, ரதாரத

(13)

वर्मस्वनादिविषयेषु ममो दयालुः खेनैव कर्मसंपदेशमशेषमाणः ।

स्वश्रावये तनुभूनां त्वमे मुकुन्द ! स्वाभाविकं तव मृच्चमिदं गुणानि ॥

14

காமஸ்வநாதிவிஷயேஷு மமோ தயாலு: ஸவேவக்வ கர்மசம்பதேசமேஷேஷமாண
ஸ்வபராபதரே தநுபருநாம் தவரவே முகுகத! ஸவாபாவிக் தவ மூச்சமிதம் குணானி.

மே முகுகத! ஸா தயாலு: தவம் தது } உடமககம உடமககே! ஸூயமாத காலதமேஸ்ரீமக
பருதயம் அநாதிகாஸமாக கருணரிதது } கருணரிதது உயரன் தீ தாரான் உய
கமோக வக கல்பதம் ஆபித்யம் அஸே } கல்பததவம் உயரன் தீ தாரான் உய
ஆமாரணம் ஸூயமாததரே தவரவே } கிம கனரீ தத ஸூயமாத தவ மககரண
இசம் தவ மககரணரிதம் ஸூயமாததரே } கிம கனரீ தத ஸூயமாத தவ மககரண
கம் கருணரித

“சூரியமாதம் இது புருஷம் உய பசுமேவமதுஸூதர:; ஸாதகன் ஸது ஸது
டுபண ஸ ஸை மேகசுந்தராத கிதக:” என்கிற பரமாணய ஸூயமாத காலதமேஸ்ரீமக
காரபணன உடமககக கேர்தரஸ ஸதவருணேந்வேஷ முண்டாகததெவறு தெரிவிக்கன
றது. “பசுமதயேயம் ஸூயமாதம் பரஹ்மன ருதரோதவா புக:; ரஜஸா தமஸா ச ஸூயமாத
ஸா ஸாயிப்பதுதம்.” என்கிற பரமாணய—பிரயோக ருதரோக அபபோது பாரக மேக
தவ ரஜஸதமோருணங்ககிளவ அபிபவிககப் படுகைவா-கமென்று தெரிவிக்கிறத. ஆக
இவ்விண்ணு பரமாணகளும் இந்த கணோகமாக உயகெடுதநிகரகிரம பவககரண
கதில் ஆபிமுககயம் ஸூயமாத உடமகக கிரேஷத்தினல் ஸனேகிறதென்கைவலே தாதபா
யம். [ராகாதிகேவ] தணி முதலியவற்றில் ஸ்ரணக பதாரதககளினல் விமோக ராமவேபம்
கழற்றவெண்ணுதரப்போலே யாரற்றது இந்த ஸ்ரணதமோகேடபமு உய, ரதாரத

[illegible]

निदायितान्निगमवन्ममि चाम्दगीं प्रस्थातवन्निगदितान्प्रतिबोध्य जन्तुस

सिर्गनेलनय्यग्रहं नमस्कृत्य नित्यं मुकुन्द ! यतमे शय्या सह त्वम्

27.

பெரிய பிள்ளை தாமசுக்கி திருநாடு பாதலோகம் ஐந்து

உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மூலக்கோவைப்படி உறுதியாகியிருப்பதால்

<p>1. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>2. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>3. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>4. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>5. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>6. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>7. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>8. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>9. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>10. தலைவர் அவர்கள் உரை</p>	<p>1. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>2. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>3. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>4. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>5. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>6. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>7. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>8. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>9. தலைவர் அவர்கள் உரை</p> <p>10. தலைவர் அவர்கள் உரை</p>
--	--

* * * கீழ்க்கண்டவற்றை விவரிக்க...
 "விவரிக்கப்படுகிறது" என்ற சொல்லைப் பற்றி...
 ...பார்க்கின்றன...
 ...சொல்லுமே...
 ...பலவற்றுள்...
 ...பெரிய...
 ...சிறிய...
 ...பெரிய...
 ...சிறிய...

பெரிதாக்கிப் பரப்புவனாகவாவே பென்றவாறு. [இஃது சதநந்தன் இட அமைக்காநிவ
அஸ்மாந் தேதும் யதனே] கிழவர்கள் ஸதநந்தன் ப்ரஸன்னன் அறிவினா குருடர்கள முதி
லானவர்கள் ஸாவரதமநா பராதிக ப்ரவ்ருத்திகர்கனாஸத - அவர்களை வழிநடத்த முய
லுமாபோவே எங்களைப்படி வழி நடத்தி யதுகாணிகக முயன் - எனத் தனது ஸ்வபுராஸ
கராயமென்றதாயிற்று. "அஹம் ஸ்மராயி மகபநதம நமா - மதிம்" என்ற வசனம்
சரமச்சோகத்தில் நோக்காக "தேதும் யதனே" எனவாராயிற்று. (15)

पञ्चाभिगमवदनेषणराणिपादं दिव्यायव-कनमात्यविलेपनं त्वाम् ।

योगेन नाथ ! शुभमाश्रयमाचरन्तः सात्म्यनेन परिचिन्त्य न यान्ति तृप्तिम् । २२

பத்மாபிரமவதநேஷணராணிபாதம் திவ்யாயவ-கனமாத்யவிலேபநம் த்வாம்

யோகேன நாந ! சும்மாஸ்ரயமாஅர்ந்தஃ சாத்த்மயநேன பரிச்சிந்தய ந யாந்தி த்ரிப்திம். 22

பத்மாபிரமவதநேஷணராணிபாதம்

திவ்யாயவ-கனமாத்யவிலேபநம்

த்வாம்

யோகேன நாந !

சும்மாஸ்ரயமாஅர்ந்தஃ

சாத்த்மயநேன

பரிச்சிந்தய ந

யாந்தி த்ரிப்திம்.

பத்மாபிரமவதநேஷணராணிபாதம் திவ்யாயவ-கனமாத்யவிலேபநம் த்வாம் யோகேன நாந ! சும்மாஸ்ரயமாஅர்ந்தஃ சாத்த்மயநேன பரிச்சிந்தய ந யாந்தி த்ரிப்திம்.

பத்மாபிரமவதநேஷணராணிபாதம் திவ்யாயவ-கனமாத்யவிலேபநம் த்வாம் யோகேன நாந ! சும்மாஸ்ரயமாஅர்ந்தஃ சாத்த்மயநேன பரிச்சிந்தய ந யாந்தி த்ரிப்திம்.

பத்மாபிரமவதநேஷணராணிபாதம் திவ்யாயவ-கனமாத்யவிலேபநம் த்வாம் யோகேன நாந ! சும்மாஸ்ரயமாஅர்ந்தஃ சாத்த்மயநேன பரிச்சிந்தய ந யாந்தி த்ரிப்திம்.

பகவத்பாக குலமகன போல்' என்ற குலதேவதாசுரமரபுசாஸ்திரம் உடைய பதிவா
தா உதத்திலே தலைநிறுத்து நின்று பகவத்பூரணனைக கருபனிடையே 'பாசனத்தனை
பாசனத்திறை, "ஏதேனவ போலம் தாதி கந்தரணய பரமாதமர்" உகர பூரண
பாசனத்திலே 'பிரபதபபபபரணத்திர என்றாநிச்செயதது. [பாசனத்தனை] தினைது
பினைது அவரம என்று பருதததிலவல்லவாகளெனனை. 'தனமித தவதே பர
பர' இதயாதி பூரணங்களில் உமபெருமாளையே பரமாதனைன்று செவ்வ உருவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகள னனைத மபரணம பொருதது. 'பர
பர' உமபரதனை—பரமாத. 'என்று வயதபததயாகக் கவது. பரே—மேம்பட்டவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகளெனனைதம, உமபரத அவரே—மேம்பட்டவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகளெனனைதம, உமபரத அவரே—மேம்பட்டவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகளெனனைதம, உமபரத அவரே—மேம்பட்டவாக

(34)

नाथ ! त्वदिष्टविनियोगविशेषसिद्धं शेषस्वामनपेक्ष्य निजं गुणजाः ।

भक्तेषु ते वरगुणार्णव ! पारतन्त्र्याहाम्यं भजन्ति विपणिव्यवहारयोग्यम् ॥

34

பகவத்பாக குலமகன போல்' என்ற குலதேவதாசுரமரபுசாஸ்திரம் உடைய பதிவா
தா உதத்திலே தலைநிறுத்து நின்று பகவத்பூரணனைக கருபனிடையே 'பாசனத்தனை

பகவத்பாக குலமகன போல்' என்ற குலதேவதாசுரமரபுசாஸ்திரம் உடைய பதிவா
தா உதத்திலே தலைநிறுத்து நின்று பகவத்பூரணனைக கருபனிடையே 'பாசனத்தனை
பாசனத்திறை, "ஏதேனவ போலம் தாதி கந்தரணய பரமாதமர்" உகர பூரண
பாசனத்திலே 'பிரபதபபபபரணத்திர என்றாநிச்செயதது. [பாசனத்தனை] தினைது
பினைது அவரம என்று பருதததிலவல்லவாகளெனனை. 'தனமித தவதே பர
பர' இதயாதி பூரணங்களில் உமபெருமாளையே பரமாதனைன்று செவ்வ உருவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகள னனைத மபரணம பொருதது. 'பர
பர' உமபரதனை—பரமாத. 'என்று வயதபததயாகக் கவது. பரே—மேம்பட்டவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகளெனனைதம, உமபரத அவரே—மேம்பட்டவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகளெனனைதம, உமபரத அவரே—மேம்பட்டவாக

பகவத்பாக குலமகன போல்' என்ற குலதேவதாசுரமரபுசாஸ்திரம் உடைய பதிவா
தா உதத்திலே தலைநிறுத்து நின்று பகவத்பூரணனைக கருபனிடையே 'பாசனத்தனை
பாசனத்திறை, "ஏதேனவ போலம் தாதி கந்தரணய பரமாதமர்" உகர பூரண
பாசனத்திலே 'பிரபதபபபபரணத்திர என்றாநிச்செயதது. [பாசனத்தனை] தினைது
பினைது அவரம என்று பருதததிலவல்லவாகளெனனை. 'தனமித தவதே பர
பர' இதயாதி பூரணங்களில் உமபெருமாளையே பரமாதனைன்று செவ்வ உருவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகள னனைத மபரணம பொருதது. 'பர
பர' உமபரதனை—பரமாத. 'என்று வயதபததயாகக் கவது. பரே—மேம்பட்டவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகளெனனைதம, உமபரத அவரே—மேம்பட்டவாக
உமபெருமாளையுள்ளபடி பரமாதவாகளெனனைதம, உமபரத அவரே—மேம்பட்டவாக

(35)

தேவகவா! இத்தம தவத் தவ } எம்பெருமான தீட்டி என்னைப் தஞ்சமென்று உற்
சாணி: அசனக: அவரபிதே } தன பாவகாரத்தன பகை உதத்திருப்பதான உன்னு
தவத்தவகாதவவிபலே ஸபா } மடவனகககக... தீ கஞ்சை பாவதனால மறாபா
ஹபா அபராதபக அஹப } தீட்டின பாவ... தீ த...பக மே மதம்" என்று
பவதா ஏவ மம ஆத்மா தீத் } கீதபம்... என்னை... கொண்டு... பட்டவர்களான
தேவக் பிரகாச: பிரிஞ்சு தீவ } பக... க... கொடுக்க... ய்... இக்... க...
தவவா பரணீய: } க... உ

“... திருவாரவிலே... ”... க... கோலத்தப... கோன் எழிபட்ட டாஸ, பா...
ணவுளபாதமலாச சொத்... “... ” என்று எம்பெருமான திருத்திலே அமர... கோன் செய
பும் உழிபாடும்... க... மனஞ்... ஹபா... ஆனககக... *विधिश्चिवमिविनीते निर्दयं
मामलजं पामपुनः। योऽहं योगिवर्यामगण्यैः। विधिशिवसनकाद्यैर्यातुमत्यन्तदूरं नव परिजनभायं
कामये कामवृत्तः।” என்று தாம் எம்பெருமானுக்குக் கைவகரியம் பண்ணுகியபதைப்
பற்றி அந்தந்ததார். அந்தககட்டினிலே இவரு ஆசிரியாதாமும் அதுதாபம் காட்டிப்
பேசுகிறார். கீழ்க்கோவகன்கள் முழுக்க... க... மூகதா... க... வி...
பேறுகவேருளின் செவததானது தமகரும் அததப்பேறு... க... மென்கிற அபிநவே
யாததவேறிதே. அத அபிநவே... ஸவருபா... ப... த...
க... க... “... ”...
விரும்புமா போலேவிருப்பதொன்றேயிது!” என்று தோன்ற அது...
“... ”...
திலே வந்து என்னைவகைக்கவேணுமென்றபேசுக்குமாபோலேவிருப்பதொன்றே இவன்
பண்ணும்பூபததி” என்கிற சிவயமாய்த் த... இ...
உலதுவதிதி இவ்வனேயிருந்தாலும், ஸவருபா... க...
வேண்டும; அதற்குப்பாதிக்கவம் வேண்டியாகின்றது. கதைபிலே...
“... ”...
... (43)

पशामर्षिप्रभृतिभिः परियुक्तभूम्नः का हानिरय मयि भोक्तारि न भवित्री ।

दृष्ट्वैकमद्वित्रितृती नर देवसेव्या द्वांसनर्चयेन शुभाऽवलीढा ॥

४२

பதமாமணிப்பாபதி... ப... கோ... கோ... கோ... கோ...

துஷ்யேத் தமககத... த... கோ... கோ... கோ...

43

பதமாமணிப்பாபதி... ப... கோ... கோ... கோ... கோ...
பு... கோ... கோ... கோ... கோ...
(...)... கோ... கோ... கோ... கோ...
... கோ... கோ... கோ... கோ...
... கோ... கோ... கோ... கோ...
... கோ... கோ... கோ... கோ...
... கோ... கோ... கோ... கோ...
... கோ... கோ... கோ... கோ...

யுமோ?

कर्तव्यमित्यनुकूलं कलयाभ्यकृत्यं स्वामिभक्त्यमिति कृत्यमपि त्यजामि ।

अन्यथातिक्रमणवातमनुत्तमर्थस्थाने दया सवतु ते मयि सार्वभौमा ।

88

கர்த்தவ்யமித்யநுகூலம் கலயாப்யகருத்யம் சுவாமிந் நகருத்யமிதி கருத்யமபி த்யஜாமி,

அந்யதா திக்ரமண வாதமநுத்தமர்த்தஸ்தானே தயா சவது தே மயி சார்வபௌமா.

44

தேவ ஸ்வாமி! அக்ருத்யம் கரம } கமபெருமானே! செய்வதற்காத துஷ்காமத்தை செய்வத்
காத்தவ்யமிதி அதுகலம் கல } தக்கதாக நினைந்து அழிககடி செய்வது உபாசனமென,
யாமி; கருத்யம் அபி அகருத } செயல்படுவென்ற உவதானதேயா அகருதப் பாக நினைத்து
யம இதி த்யஜாமி; அகவத் } விட்டுவிடுகிறேன், மறறுமுன்ன அபகாரமாகவே
வயந்காமணஸாதம் அநந்தம்; } எவையதறவை, (ஆதலால்) உன்னுடைய திருநடுவே
அர்த்தஸ்தானே சவாமயி } டேறபெறுததும் விஷயத்தில் என்மால் எமருததமாக
ஸர்வபௌமீ பவது } விளங்கவேணும்.

சு. 24 ஸ்வாமிந் நகருத்யம் கரம! கருதயாம கர்ஜகருத மே; க்ருத்யமிதி கலம் தேவ! ப்ரணதார்த்தினா ப்ரபோ!" என்றருளிச் செய்கதலே நின்று விர்வாக அருளிச்செய்கிறார். ஸாஸ்தாக்களில் கிதிவா கசியவதனும், நிவேத வாகவக கருமரக இரண்டு வயிமுண்டே; அவறதை மறுபாடாக நடத்திப் போதுகனறேன் மறுககப்பட்ட அக்ருத்யங்களைபெண்ணாம கர்த்தவ்யங்களைச் செய்வதேபோல் உபகரணபொரு செய்கிறேன் விதிக்கப்பட்ட க்ருத்யங்களைபெண்ணாம அகருதயமாக உபகரணத்தாகிறேன். இதுவன்றியும், மயிவடிபசார பாகவதாபசார அஸுறயாபசாரி அபகாள் என அதிகப்பல கருக்கோ அளவு கிடையாது. இதைச் சொல்லியென்ன பயன்? தேவரீர் அகருத விஷயத் தில் உபாசாரத்தானதானதிலே நின்று அருள் செய மா போல அறியேன்திராதின் 'நீவன் க்ருதய காணத்தினும் அக்ருதயகர்ஜனத்தினும் குறைபதறவை' என்ற திருவருள்களிலே கொண்டு அவயாடி கருணையைச் செயற்குளவேணும் என்றதாயிற்று. 'ஸ்வாமி பவது' என்றது செய்கோல செறுததிலேணும் என்றபடியால் புலவர்கள் கள்ககதிக்ரமணவாசனக

यं पूर्वमाश्रितजनेषु भवत्यथावदुमं एवं श्रुतिर्वा स्वयमानुमन्यम्

संस्मरितस्त्वमपि तस्य शिष्यमावाहय! त्वत्कर्मसा ननु मादशयम् ॥

89

மம் பூர்வமாசரித ஜுகேஷு பவர்க் யதாவத் தமம் ஏவம் ஸ்ருதிர்வா ஸ்வயமானுமன்யம்

ஸம்ஸரிதஸ்தவமபி தஸ்ய சிஷ்யமாவாஹய! த்வக்ரமஸா நநு மாதஸயம் ॥

தேவ காதி! பவர்க் பூர்வம் ஐச் } கமபெருமானே! தேவரீர் முண்ட (இராமாவதாரத்தில்,
ரிதஜுகேஷு = ஆகருதயமளவம் } ஆசரிதாக்கள் வகையகினை துர்க்கதலையே பரமதா மமா
யம தாமம பரம ஸ்னயம யதா } கசு சொன்னபடியால் அஸ்த நினைபுடமுக்கிறேன்;
வத் ப்ரணரிஜுகே, தஸ்ய த்வம் } மரணபதிலைப கதமாக தேவரீர்க்காள்வதம் உறுதிக
ஸமஸுமாரித: அஸி; மரணவ } ஸெவ்வாம என ப்ரகவர ககாககுகிடுகீ?

கிரு. [ஸதமகாத்மந] இவ்வாறுமைய புதவ்வன ஜயந்தனே மாகாண வடிவெடுத்த வந்தனனாகப் புராணமாகையிலே ஸதமகாத்மனென்று வாகத்தகச் சொல்லுமிருது. அவன் சமுமக்கு இலக்கானது புராணமயன பூரணநம். வானனாயி நதேவ துணிததபேரது சவகாவிடத்திலே சமுமகாட்டினது புதின்குணபுராணநி பாவிசதம. அவ்லது, தருதை யின் தலைபைக கிள்ளிபெருகது ஸாபேபபுறதனன் காவத்தில வதரிலே வகதுவணங்கி பிருக்க, சமுமகாட்டினது தம கொளவலாம. ஆதிஸப்ததகாவே காவியன் கிசபாலன் முத லானுரைக் கொள்வது. சமுமகக்கு [தைவனதாநைபக ருதுவகருதாமலி.] என்று விசேஷணமிட்டது ஸாணுமதகவின அபாரதங்கனிஞ்ஞேவே சமும ஜோகிகின்றதென்று கரடமுனபடி. சமுமகத்திலும் கமயி விசுதி டுபுதா ப்ரவானே மினதோயானிரான விசின்வதி சம. அபராசரனர்புண்குதி; கமலகானநதயே! கய மாவியி 14 என நருளிச்செயததை இங்கே ஸமரிப்பது. 'சமுமக ஸாவநாயர்க்கு' என்கிற புதின்குதி தகவே அநுஸந்தேயம். (46)

कर्मादिषु विषु कथां कथमप्यज्ञानन्कामादि सांमल मेदगत्या कल्पप्रवृत्तिः ।

माकेतसंभवचराचरजन्तुनीत्या वीक्ष्यः प्रभो ! विषयवासिन्याऽप्यहं ने ॥

99

கர்மாதிஷு = தர்ஷ = கதரம் கதமபதஜாநக காபாசி மேதுரவா சலுஷ பரவருத்தி, ஸாகேத ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா விசுதிய: பரபோ' லஷ்ட வரஸிதபாபபலமம் தே. 17

தேற பரபோ! கர்மாதிஷு = தர்ஷ = கதரம் கதமபி அஜாநக காமாத மேதுரதயா கலுஷ பரவருத்தி: அறும ஸாகேத ஸம்பவ சராசர ஐந்து நீதயா விசுதியவாஸிதயாபி விசுதிய: } எப்பெருமனே! காமஜ்ஞானபதந்கள ஆனநிலம் ப்ரவக திலேஸாபுமறறவனைய, காமகரோதாநகன நிசபயிப பதனன் துஷ்டபரவருத்தினயபடைமனாய்நகற அடி யேன்' அபாஸிபோததில வரமும சராசரகணககி லே தேஸவாஸிதவததையி! மெ கபகலிக்கது தருநகவ னுகிறேன்.

*** சகலவந்தியின் கடை கொப்படி ஸாமந்திர பெருமானே ம து'வெபெ சமாஸி ம பிரட்டிணயபம் தே விசுதித் கொண்டுபோவ சநங்க்பொட்கதின் அப துண்டத தருமபு னையில வுழிபுகணை அ தமனகாடிகி சகலவந்தி பதம. கிணணபபந் செய் கிருா—'விஷயே தே மனா ரா ரா பதமனா த ம பரவரு. பரீபவநாஸ் ஸபுஷ்பாங்குர கோரகா: பதமனா' எ பதமனா க ம த. மகஸபலாபாநி வகாப்புபவருதி ச* என்று. காவதததத து. அகி' உ பதமனே 'வ துஷாச ச தாந்திமலபந்த பவதவியோதே' என்ற நன்ச கரத்தி. த சதமகாத்மசராசருப் தேத நவஸதுக்கவருக்கு! போலே அன்ட, விகோககறஞ் எதுகாணபெனன்வ ஸ சாதரா சொல வத தொடனருமபேரது 'விஷயே தே' என்று ஆடபிகலையாலம். போலே தண்டசாரணய வாலிகனாண மஹரிஷிகள சொல்லும் கோதம 'கே வயந் பவதா ரகதயா பவத விவய வரஸி: ' என்று சொல்லுகையாலம் கேபரவாஸி கவமே பற்றுசாசக கொண்ட ஸம காட ப் பட்டது இங்கு இதைப புஸ்கரித்து ஆகிரிபர் அருளிச் செய்குர விஷயவாஸிதயா விசுதிய: ' என்று. 'விஷயவாஸிதயா' என்கிற அஸோபததநினன் கீழே பூ ஸ்தா வி த த பூரவாசராய ஸம்கதி வி. மஸகாசிகவ ஸமுச்சயிககாபடுகறன். 'சதமகாத்மே ரஸிந சாதமலேஷீ' பகத்திமாந் தவச்சாஸாராஸிநே' என்ற ஆனவந்தார் ஸீஸககதிப்படியே 'ததல ஸாதம பனிததபடி. இரண்டாம் பாதத்தில் 'காகாதி மாஸ்ஸதைதயா' என்ற ம பாட நுணர்

ब्रह्माण्डलक्षणतके विविधविषय विवक्षितानाम् ।

मत्पापगणितसङ्केतं निरुद्धं शुष्णगतवन्मल ! त्वम् ॥

४८

பிரஹ்மாண்ட லக்ஷண தகே விவித விஷய விவக்ஷிதானாம் ।

மதபாப ணித சங்கேதம் நிரூட்ய ஸுஷ்ண கதவன்மல ! த்வம். 48

பே. ப்ரா. 48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2

தேவரீர் காணப்பெறலாமென்று விண்ணப்பம் செய்கிறாதிதல். ஸதாசார்யனேவயினாலே தத்வஜ்ஞானமுண்டாகி அதனாலே பாதிகுல வ்ருத்திகள் தொழையும்படி செய்தருளவேணும், கைங்கரியத்திலே ஸூட்டி, மகேசுவரக்கரயக்களாகிற த்ரிசாணக்களையும் ஒருமிக்கச் செய்தருளவேணும். “உன்னுலல்லால் யாவராலுமொன்றுங் குறைவேண்டேன்” என்கிற படியே தேவரீரையொழிந்த உபாயோபேயாந்தாங்களில் வைமுக்யத்தை விளாத்தருள வேணும். இத்தனையும் செய்யுமிடத்து ஸ்வாபானிக க்ருபையினாலே செய்தருளவேணும். இவை எனக்குச் செய்ததாகவன்றிக்கே பிராட்டியின் திருவுள்ள வசப்புக்குச் செய்ததாக வேணும். “நம்முடைய புருஷனாக்ருதம் பரித்தபடியென்!” என்று அவன் உகக்க, அவ் வுக்கப்பத்தானே தேவரீருக்குப் புருஷர்த்தமாகவேணுமென்கை. (பூதிஸபஸ்வ) என்கிற க்ரியையினாலே அதுதான் தேவரீருக்குப் பரமஸாபமென்று காட்டினபடி. ஸாதியாவது மலர்ச்சி. ஒரு சேதனை ஆக்கிகரியாது விட்டவாதே பிராட்டி எம்பெருமானைக் கண்ணெ தெனும் பாராள் என்பது இதனால் ஸூகிதமாகும். (57)

इत्थं स्तुतिप्रभृतयो यदि संमताः स्युर्यद्वाऽप्राधपदवीष्वभिसंविशन्ति ।

स्तोकानुकूल्यकणिकावशवर्तिनस्ते प्रीतिश्चमाप्रसस्योरहमस्मि लक्ष्यम् ॥

५८

இத்தம் ஸ்துதிபூப்குதயா ஸம்மதாஸ் ஸ்யு: யத்வா: பராதபதிஸ்வபிஸம்விஸந்தி, ஸ்தோகாநுகூல்யகணிகாவஸவர்த்திநஸ்தே பிரீதிசுமாப்ரஸஸ்யோரஹஸ்மி லக்ஷ்யம். 58

இத்தம் ஸ்துதிபூப்குதயா ஸம் } (எம்பெருமானே!) அடியேன் இவ்வனே ஸ்துதிநமஸ்கா
மதாஸ் ஸ்யு: யதி, யத்வா அப } ராதபதிஸ்வா அபிஸம்விஸந் }
தி, ஸ்தோகாநுகூல்ய கணி } ஆநுகூல்யத்தானிலே வசப்படுகின்ற தேவரீர்க்கு ப்ரீதி
காவஸவர்த்திந: தே ப்ரீதி } லக்ஷ்யமாகிறேன்; இவை தேவரீருக்கு அநமீதமாகில்
சுமப்ரஸஸ்யோ: அ ஹம் } சுஹமக் கு லக்ஷ்யமாகிறேன். (ஒருவழியிலும் ஒரு
லக்ஷ்யம் அஸ்மி.) குறைபடியில்லை.)

“எம்பெருமான் விஷயத்திலே காம் செய்யும் வழிபாடுகள் ஸ்ரௌபாதுருபங்க ளாகையானே அவதூறும் இவற்றை வ்ருபாதுருபமேயென்று திருவுள்ளப்பற்றி உகந்தருள் வனாகில் அவனுடைய ப்ரீதிக்கு காம் இலக்காகும்படியாகிருக்கும்; ஸ்வபரகாததாலும நமக்குள்ள நிரயீதையை நினைக்குவகால் “தவதவிக்காதவனிலே ஸ்ரௌபாதுருபாதயத்” என்று கீழே ஆசிரியர்தாமே அருளிச்செய்தபடி இவை அபராதனோடியிலே பரிகணையமா கும். எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தானே இவை உபசாரனோடியினாகிறதோ, அபசா ரகோடியிலாகிறதோ என்பது அதுநிபிட்டுவாண்ஹததாகையாலே உபசாரமாகத் திருவுள் ளம் பற்றினால் ப்ரீதிக்கு இலக்காகிறோம், அபசாரமாகத் திருவுள்ளம் பற்றினால் சுஷமித்தருள வேணுமென்று வேண்டி சுஷமாகுணத்திற்கு இலக்காகிறோம். இரண்டுபடியும் உத்தேச்யமே யென்று ஸமாஸிதராய்த் தலைக்கட்டுகிறார். [ஸ்தோகாநுகூல்யகணிகாவஸவர்த்திநஸ்தே] என்றது ப்ரீதிக்கும் சுஹமக்கும் பொதுவாகச் சொன்னபடி. அடியார்கள் பக்களிலே ஆநுகூல்யவஸஸ்தையே எதிர்பார்த்திருக்கின்ற தேவரீருக்கு ப்ரீதிநேறதுவாவதும் சுமப்ரஸஸ்யோரஹவாதும் திரிவிஸேஷமேயென்று கருத்து. ... (58)

காசிவாதிமயகூர்வரீயாணகூரயீரவீதயா ।
 தீபபிரகாசமயவஸ்துதிவிகுதிவிபுலகர்மணி ஜீவாந் ॥
 சரணாதிசாரதீபிகாஸ்யா விகுதிஸேவமநிமாபயமா ।
 கவிதார்கிகசிஹஸுரிநிசை பரம விஸ்வரமாதீத மஸ்யம் ॥

கவிதார்கிகசிஹா கல்யாணகுணசாலிநே । ஶீமநே வேதேசாய வேதாந்தபுரவே நம: ॥

இதுகாறும் வெளிவந்த தேசிக ஸ்தோத்ர
 விபாக்கியாணங்கள்.

1. துறயக்'வஸ்தோத்ரம்.
2. பாடசார்த்தஸ்ஸுதி.
3. கோதாஸ்ஸுதி.
4. நிபாஸதசகம்.
5. ஸைராக்ஷபஞ்சகம். (தேசிகமங்கலம்.)
6. பகவத்ப்ரபாகஸோபாநம்.
7. தமாவதாரஸ்தோத்ரம்.
8. உதேசாத்நகாரி ஸ்தோத்ரம்.
9. அஷ்டபுஜாஷ்டகம்.
10. காமாலிகாஷ்டகம்.
11. சரணுகதி தீபிகை என்கிற தீபப்ரகாச
 ஸ்தோத்ரம்.

விநாஸில் வெளிவரவிருக்கும்
 ஸ்தோத்ரங்கள்.

வாதாஜபஞ்சசகம்.
 உதேசாஜபஞ்சகம்.
 ப்ரீஸஸ்தி.
 கோபாலபிம்பாதி.
 அபிதிஸ்தவம்.

இஹவந்தார், எம்மெபநுமாரா, கார்த
 தாழ்வான், பட்டர் முதலான ப்ரீஸ
 சாநியர்கள் யாவரும் பாஸித்த
 ஸ்தோத்ரங்கள் வாவையும் எனவ
 தெனவ விபாக்கியாணகருடன்
 ஏற்கெனவே வெளிவந்த ஸ்தோத்ரம்.

ஸ்ரீ காதீ மீரதிவாதிபயங்கரம்
 அஸ்தாங்கதாரகாசியர்
 இவந்தார்
 சரணுகதிதீபிகை என்னும்
 சரணுகதிதீபிகையுரை முற்றுப் பெற்றது.